HUGO DE SANCTO VICTORE
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Seite 14v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

derio habita boni repetere. ita cumulus miserie ē. ab appetitu boni ñ posse sequamur adipisci illud nequeat cohibere.

.xii. Vtrū ho uolens aut nolens appetitū iusti pdidit.

Sed mirū uidet̄ si homo p̄ius appetitū iustitie habuit. q̄m p̄ea illum amisit. utrū uidet nolens aut uolens illū deseruit. Si enim nolens deseruit. vt pot̄ si nolens pdidit. necessitate passus ē. iniq̄tate ñ fec̄. neq; uiolentia patientis culpa dicenda ē. s; inferentis. Si aut̄ uoluntas in eo p̄cessisse dic̄. q̄a iustitie affectū spontanea quada deliberatione abiecit. ia ipsa desertio iustitie p̄mū peccm fuisse negat̄. q̄a uoluntas mala illa p̄cessit. p q̄m facta ē. Neq; pot̄ inuenir uñ uoluntas talis homini aduenit qua uellet bonū q̄ habuit deserere. quō neq; a semetipso bre uelle potuit. neq; ad ō q̄cq̄m p̄t cōmodū ⁊ iustū uelle accepit. S; considerandū ē. q̄a cū iustū appetere nihil aliud sit q̄m iustitiā uelle. appetitū iusti deserere idē ē q̄ iustitiā uelle desinere. Q̄ aut̄ uelle desinit. ñ uolendo uelle desinit. s; a uoluntate cessando. ⁊ quē ad modū ille q̄ aliq̄d fāre desinit. ñ faciendo desinit. s; cessando tm. ⁊ q̄escendo ab eo q̄ fec̄. Q̄a ḡ ho appetitū iusti deserens ñ uelle cepit q̄ p̄ius noluit. s; tm q̄ p̄ius uoluit uelle desiit. ñ necē ē ut hoc aut nolens aut uolens fecisse dicat̄. Noluit tm aliq̄d. q̄d q̄a cū isto uelle ñ potuit. desiit istud uelle q̄ potuit. Nec ō illud uoluit. q̄a istud uelle desiit. s; pot̄ ō istud uelle desiit. q̄a illud uoluit. Peccm tm ⁊ iniq̄tas ei ppter ea ñ ex eo pendet. q̄a illud uoluit. s; q̄a istud uelle desiit. q̄a si hoc uelle ñ desiit siue illud siue aliud uolendo. num q̄m peccare potuisset. Q̄d aut̄ illud